

Begrundelse

Virkningen af Øststøtten bør nøje kulegraves. Flere virksomheder lukkes med tilskud fra staten, og arbejdspladser flyttes til Østeuropa. Der ved »eksporteres« danske arbejdspladser stille og roligt til Østeuropa og efterlader arbejdstagerne med ringe muligheder for nyerhvervelse af job. Det kan virke foruroligende, hvis disse job ikke bliver skabt på det danske arbejdsmarked igen.

Eksempelvis kan nævnes, at der i Randers inden for det sidste år blev lukket to virksomheder (Randers Reb og Esselte), hvorved man mistede henholdsvis 80 og 125 arbejdspladser. Dette eksempel er ikke enestående, da man flere steder i landet ser virksomheder, der lukkes og flyttes til Østeuropa, hvorved danske arbejdstagere fratages deres job.

En mulighed kunne være, at Øststøtten gøres mere selektiv og fortrinsvis anvendes til miljøopgaver som for eksempel afvikling eller sikring af de gamle atomkraftværker i Østersøområdet.

Svar (12/9 02)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Den danske øststøtte til de central- og østeuropæiske lande har som hovedformål at klargøre landene til medlemskab af EU. Miljøindsatsen – herunder blandt andet bistand til afvikling og sikring af gamle atomkraftværker – udgør det væsentligste indsatsområde for den danske øststøtte, jf. regeringens »Strategi for den danske øststøtte 2002-2003«.

For så vidt angår de i begrundelsen for spørgsmålet anførte konkrete eksempler henvises til udenrigsministerens besvarelse af Finansudvalgets spørgsmål 33-36 (2. samling, §6 – bilag 15) (offentligt).«

Spm. nr. S 3141

Til økonomi- og erhvervsministeren (4/9 02) af: **Uno Larsson (DF):**

»Vil ministeren redegøre for, om det er korrekt, at der stadig findes en form for skjulte grænsetariffer til Sverige i form af tilslutningsomkostninger (jf. artikel i nyhedsbrevet Elkraft nyt, nr. 1, april 2002)?«

Begrundelse

I den ovennævnte artikel påstås, at der til stadihed er tale om såkaldt »skjult« grænsetarif, som betales til Sverige for tilslutningen af 132 kV-forbindelsen mellem Sjælland og Skåne og 60 kV-forbindelsen mellem Bornholm og Sydsvrige. Dette net ejes af selskabet Sydkraft. Af artiklen fremgår, at der i øjeblikket betales ca. 27 mio. kr. om året til Sydkraft for tilslutningen til dette svenske net for sammenkobling af det svenske og det østdanske system, som begge lande tilsyneladende har gavn af.

Sidestillet med et andet svensk elkraftsystem, Svenska Kraftnät, som ejer transmissionsnettet på 400 kV-niveau, og hvor der ingen tilslutningsomkostninger er, ser grænsetarifferne til Sydkraft noget besynderlige ud.

Svar (16/9 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Den svenske regering besluttede den 28. februar 2002 med virkning fra den 1. marts 2002 at fjerne den særlige svenske tarif for elhandel mellem Sverige og Danmark. En fjernelse af tariffen betød, at der på 400 kV forbindelserne mellem Sverige og Danmark herefter frit kunne handles el.

Udover 400 kV forbindelserne over Øresund eksisterer der også nogle 132 kV forbindelser. Ejerskabet af ca. halvdelen af øresundskablerne, som tilhører Sverige, blev tidligere delt mellem det privatejede elselskab Sydkraft og det stats-ejede Svenske Kraftnät (SVK), men da grænsetariffen blev fjernet den 28. februar 2002 afhændede SVK samtidig sin del af ejerskabet af 132 kV forbindelserne på Øresund til Sydkraft, mod at SVK fik det fulde ejerskab af den svenske andel af 400 kV kablerne på Øresund.

Når Elkraft i dag benytter 132 kV forbindelserne ejet af Sydkraft, opkræver Sydkraft en tarif. Den overvejende udveksling af elektricitet mellem Sverige og Danmark sker dog via 400 kV forbindelserne, hvor der ikke opkræves en betaling.

De danske energimyndigheder har ved flere lejligheder rejst spørgsmålet om den fortsatte opkrævning af en tarif på forbindelserne mellem Sverige og Danmark på de lavere spændingsniveauer overfor de svenske myndigheder. De svenske myndigheder ønsker imidlertid ikke at gå ind i sagen, da det efter deres opfattelse alene